

**Oratio anniversaria in theatro Collegii Regalis Medicorum Londinensium,
ex Harveii instituto habita, A.D. M.DCC.XC, festo divi Lucae / a Joanne Ash.**

Contributors

Ash, John, 1723-1798.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Londini : Apud J. Robson, 1790.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ddgdf72u>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

13.

ORATIO ANNIVERSARIA

IN

T H E A T R O

COLLEGII REGALIS MEDICORUM LONDINENSIIUM,

EX HARVELL INSTITUTO

H A B I T A,

A. D. M.DCC.XC.

F E S T O D I V I L U C Æ,

A JOANNE ASH, M.D. COLL. REG. MED. LOND.

Soc. R. ET S.A. SOCIO.

Τοῖς γὰρ θανῶσι, χρεὶ τοῦ εἶ τεθνηκότα

Τίμας δίδουλα.

EURIP. PHOENISS.

———τες θανόντας ἐκ εἰς τεθνηκέναί.

ID. MELANIP. STORÆI.

L O N D I N I:

APUD J. ROBSON, 1790.

ORATIO ANNIVERSARIA

IN

T H E A S S E M B L Y

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

ON THE 15TH OF FEBRUARY 1784

BY

J. B. M. D. C. C. X. C.

THE REV. JOHN HALL, M. D.

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

PRINTED BY J. B. M. D. C. C. X. C.

Printed by J. B. M. D. C. C. X. C.

L O N D O N

Printed by J. B. M. D. C. C. X. C.

VIRO EXCULTISSIMO

GEORGIO BAKER, M.D. et BARONETTO,

PRÆSIDI DIGNISSIMO,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS,

COLLEGII REGALIS

MEDICORUM LONDINENSIIUM,

HANC ORATIONEM,

ILLIUS JUSSU NON REPUGNANDO,

EORUM HORTATU NON NEGLIGENDO,

QUIBUS MAXIMUM DEBETUR OBSEQUIUM,

IN PUBLICUM EMISSAM

EA QUÆ SEMPER COLENDI SUNT OBSERVANTIA

D. D. D.

JOANNES ASH.

BROMPTON,
Decembris Cal. VII. M,DCC. XC.

THE UNIVERSITY OF

GEORGE WASHINGTON UNIVERSITY

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

GEORGE WASHINGTON

UNIVERSITY

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

GEORGE WASHINGTON

UNIVERSITY

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

GEORGE WASHINGTON

UNIVERSITY

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

O R A T I O
ANNIVERSARIA HARVEIANA.

QUANQUAM nihil mihi optabilius, dignissime Præses, vosque omnes, Medici selectissimi, potest accidere, quam ut mea vobis observantia, meaque præstantissimo huic collegio reverentia, nunquam defuerint, necessitudini tamen, hodierno die, in medium prodeundi, arduasque *Oratoris* partes sustinendi, annum jam penè agens septuagenarium, gratiam, licuisset modo, lubens fecissem. Viros celeberrimos, qui de patriâ, de

humano genere, egregiè meruerunt, laudibus eve-
here, dulce quidem est et honorabile: dignè tamen
hoc efficere, et pro eorum virtutibus, opus est om-
nino aleæ plenum ac difficile, præsertim si in me-
moriâ habeamus, plerosque jam memorandos, non
solum antehâc, per multos annos, et in hoc loco
memoratos fuisse, sed sæpissimè, a viris facundis-
simis, pleno ore, collaudatos.

CUM majorum nostrorum fama, suâ etiam gratiâ
auditores teneat, suâ magnitudine, omnium admi-
rationem moveat; et quorum facta, memorare
quisque pusillus, exornare verò, quis potest vel
eloquentissimus?

SED ex auctoritate et instituto Harveii nostri
mos obtinuit, ut nos, hominum de nobis optimè
meritorum, eo ipso præcipiente, retro et a tergo
annuam aggredieremur commemorationem: ut ii,

quorum

quorum munificentia, quorum nominum et exemplorum laudibus, res nostrae in talem amplitudinis gradum efferantur, gratâ & solenni oratione concelebrarentur.

ENIXE igitur a vobis peto, charissimi auditores, ut faveatis, dum mihi munus, a *summâ auctoritate* demandatum, nostris in medicinâ majoribus, præconia tribuendi, et clarissima eorum facta pro viribus ab interitu servandi ita sit inceptum; et, uti spero, ludibrio et despectui non habendum; et cum a *vobis exoptulantibus*, præcipuè in hoc incubuerim, vestrum erit conamina mea æquo animo accipere, senioque jam dilabenti, condonare.

CONSILIUM autem est hujusce instituti, ut pulchriora majorum facta, non tantum a nobis, sed a posteris, non tam memoriâ et sermone recolenda, quam vivendi ratione & moribus sint exprimenda:

fin sic res sese habeat, quicumque hæc laudes ægrius ferant ; videantur, quod parvum argueret animum, ob aliena dolere merita : vel quod iniquissimum fuerit, communibus omnium commodis miserè invidere : qui enim fructus in uberem messem possint assurgere, quam si illorum, quibus semina eruditionis accepta referamus, perquam maxima efflorescant præconia. Virtutes gratioribus saltem verbis prædicemus, quas minus fortassè licebit factis attollere, et cum amore sequamur eos, delicias nostras, quos etiam longo sequi intervallo haud erit ignobile aut inglorium.

Festus hic dies est, et Evangelistæ sanctissimo Lucae consecratur. Is natione Syrus fuit, Antiochenus, professione medicus : vir, ut et a suis, et aliorum de eo scriptis satis apparet, insigni ingenio. Quique dum, CÆLESTEM SUUM, ex quacunque occasione, DOMINUM, MEDICUM UTPOTE

SUPREMUM, CERTISSIMUMQUE HUMANÆ SALUTIS AUCTOREM indicaret, ipse humanitatem divinitûs adeo omnibus præstitit, ut a posteris in cultu quodam et admiratione haberetur, utque *demum* hanc artem patrocinandam amplissimam summo dignaretur honore.

SIN autem, hodierno die, de artis præstantiâ nostræ, vel de medicinæ historiâ multam haberemus orationem, in immensum profecto campum diffunderetur. Non de Græcis, non de Romanis, non de Arabicis medicis dicendum est. Sed ea est hujusce diei festivitas, cum venustate conjuncta, ut primarii nostri ordinis, *viri* quorum imagines hic et inde affixas contemplemur; quorum benefacta, votivis nostris tabulis, enarrata intuemur, æternam sibi comparatam habeant memoriam; quorum etiam munificentia, hunc jam in locum, in festo hoc die, convenimus, ubi epulum tam lautum instruitur hodiernum: ea enim erat

Harveii

Harveii animi hilaritas, jam jam admodum senex, ut non sapienter magis quam magnificè ordinatum voluisset.

QUIS autem ex his illustribus viris primum sibi vendicet locum? Ille pro certo, qui primus hoc instituit collegium, omnium utilissimus, LINACRUS: cujus equidem ingenium, in suboscuro eo, quo vixerat, seculo, quasi nova quædam lux, insperato exortum est, ad patriam recreandam, et illustrandam: ut erat, singulari indole, et ad omnes disciplinas, in quibus literarum haberetur ratio, promovendas aptissimâ, itâ nullum, quo possit insitam vim animi excolere et audaugere, studium aut consilium neglexit. Doroberniæ fuit natus, et in Oxonio suo diu commoratus est, ut in scientiis absolutus & perfectus fieret: si quæ scientiæ illa puriore luce extra monachorum claustra illustrabant tempora; et ibi vix et ne vix quidem, aliquod lumen, sed sublustre, sed dubium, fundebant;

bant ; attamen literis Latinis fuit accuratè et exquisitè eruditus.

ET Græcarum causâ colendarum in Italiam migravit : in Italiam, tunc temporis, uberrimis florentem ingeniis, et perenne humaniorum literarum et elegantiae politioris domicilium : et ubi Græci eruditissimi, Constantinopoli a Turcis captâ exoptatam sibi sedem invenerant.

IBI Linacrus eximio favore fuit acceptus a Laurentio Medicæo, viro suæ ætatis excultissimo, et literarum omnium fautore insigni.

QUANTUS autem fuit Fundator noster, in omni genere literarum excolendo, multi testantur auctores. Quantus in literis Romanis excutiendis, sua emendata structura Latini sermonis testatur. Quantus in omni medicinæ scientiâ, sua scripta medica testantur. Quantum animi fuit acumen, quam
mira

mira in arte suâ exercenda felicitas, testis est instar omnium, quod ad regii juvenis, qui fuit spes et ornamentum patriæ suæ, sanitatem tuendam, mandatus fuit.

QUIBUSCUNQUE autem honoribus Linacrus noster pro omni genere literarum excolendo, et præcipuè pro summâ in arte nostrâ solertiâ, a civibus suis fuerit cumulatus, cordatior tamen et majori gaudio in amplexus nostros acceptus est: primordia nostræ reipublicæ, secundissimis auspiciis posuit: disjectos ille et dissipatos quaquaversum medicos in collegium congregavit, mœnibus sepsit, legibus sancivit.

EGREGIUM hunc virum summis laudibus prædicamus, non ob benevolentiam, quæ in eo maxima inerat, non ob literarum peritiam, in quibus maximè fuit versatus et exercitatus; non ob cæteras quamplurimas virtutes, quibus abundè floruit;

ruit: sed ob eximiam illam animi sagacitatem, ut ex iis medicis, qui præ cæteris doctrinâ, famâ, et virtute pollebant, in perpetuum sodalitium constituerit.—Hoc regii favoris testimonium gratissimum Linacro nostro debemus; qui in eâ aulâ, quâ maximas res potuit obtinere, gratiâ tantum ad hanc societatem stabiliendam est usus.

PRIMUS novi sui collegii Præses extitit Linacrus, et in eodem officio, sibi maxime jucundo, septem annos permanfit: cœtus in ipsius domo congregabantur; quam ipse moriens communitati legavit, quæque ab ea etiam nunc possidetur.

HONORES noluit ambire: divitias largas noluit comparare: nobis præesse, satis sibi gloriæ. Nos ornare, nos ad maturitatem perducere, et studiorum fœdere, et liberali societate conjunctos, in perpetuum habere, studio et labore semper contendit. Probe intellectum habuit, quanta

ad nos commoda e consortio ipso invicem redundarent.

IN hâc communitate confociati, his etiam temporibus, ut olim sub illius auspiciis, illiusque nomine, contra empiricos, militiam quandam perpetuam geramus; et inscientiam in arte nostrâ omnem in posterum impugnemus: ne MEDICINA, a fundatore tandem in summam libertatem vindicata, et in templum hoc nostrum honorificè evehcta, ne DEA IPSA MEDICINA a sedibus suis in præcipitem data, iterum vilesceret, et in servitium inter populorum fæces, recideret.

Hoc animo, tanquam LYCURGUS alter, fundamenta civitatis suæ in primariâ incolarum institutione posuit. Prælectiones enim duas medicas fundavit Oxonii, et unam fundavit Cantabrigiæ: in quibus, in Hippocratem, authorem vetustissimum et optimum, in Galenum medicorum Græcorum
omnium

omnium longe eruditissimum, commentarios legendos statuit: ita, ut in scholis nostris, principium et quasi seminarium reipublicæ nostræ esset perpetuum, unde focii sui, in arte optimis institutionibus eruditi et exercitati, in collegium suum, quod tum tacito meditabatur consilio, transferrentur.

LINACRUM proximus, et passibus omnino æquis, celeberrimus subsecutus est CAIUS. Quibus tanta morum consuetudo, tanta animorum et studiorum conjunctio interesset, ut unum et alterum diceres: pari enim literarum progressu, pari honorum gradu, eâdem in communitatem nostram gratiâ, eodemque animi impetu fuere eximii. Ambo artium omnium, et præcipue artium medicinalium sitientes, ambo doctrinæ fontes in Italiâ recenter reclusos adierunt. Ambo in veterum libris transferendis et edendis, egregiè elaborarunt. Uterque, in patriam redux, habuit regiæ valetudinis curam sibi demandatam; uterque præsidis

hujusce nostri collegii munus sibi delegatum. Annales nostros Caius summâ elegantîâ composuit; malignisque consiliis quibusdam tunc temporis contra nostram civitatem susceptis, res nostras, et auctoritatem, et jura, fortiter in senatu vindicavit: statum et dignitatem collegii nostri postea novis legibus feliciter corroboravit, et stabilivit.

Non vero hujusce societatis tantum suscepit tutelam; studio et amore erga homines omnes incitatus erat; et, ne natale solum munificentîæ illius et culturæ liberalis expers relinqueretur, societatem medicam in Cantabrigiâ suâ fundavit. Quam valdè laudes omnes nostras, quam valdè posterorum gratias, meruerit hoc Caii collegium, quod ex eo duo maxima non modo civitatis nostræ sed etiam patriæ decora et præsidia, Harveius et Glissonus, quorum laudes mox celebrabimus, pro luminibus et humanæ naturæ ornamentis, exierunt.

ANATOMIÆ scientiam princeps excoluit Caius, et inventis suis quamplurimis locupletavit. Hortante rege ipso, strenuam prælectionibus operam per annos fere viginti impendens, medicinæ rationalis fundamenta quodammodo primus posuit; et facem Harveianam, lucem splendoremque mox in medicinam apportaturam, luminoso animi vigore, præaccendit.

A PRINCIPIBUS hisce viris hoc nostro collegio tam felicibus auspiciis posito, haud etiam nascenti auctoritati, in majorem utilitatem adaugendæ, multos alios deesse deplorandum est, qui fundatorum vota nostrorum ad omnia adimplerent.

INTER hos, cæteris eminentior, enituit CALDWALLIUS, Elizabethæ reginæ medicus, et collegii hujusce decus et tutamen. Hic vir, ad nobilem Linacri civitatem ulterius promovendam, sodalium tam bene stabilitum, amicitiaë quodam pignore

nore sibi magis devincire studuit : quocirca (Lumleio, divitiis affluente, in opus adscito), prælectionem chirurgicam instituit, amplisque muneribus dotavit.

ALTERAM, Gulstoni donum, prælectionem habemus : quæ etiam anatomix studio provehendo inservire poterit, ut viscerum structura, et internæ morborum sedes, in lucem proferantur. Nos itaque in hâc palæstrâ ex omni parte optimè exercitatos voluerunt hi viri optimates ; mancam et debilem medicinam opinantes, ni focii nostri forent semper bene parati consilium saltem dare, etiamsi non operi ipsi manus admoveremus.

Ex hac cathedrâ Caldwellianâ quos fructus abundantes acceperat res medica, abunde testantur annales : HARVEIUS — et te, divine senex, te, vir beatissime, summâ admiratione adveneror.

Harveius, immortale illud cathedræ hujusce columnen, et nobilissimum collegii nostri ornamentum, testis est clarissimus. Harveio, in hac cathedra confedenti, muneribusque constanti animo perfun- genti, et ea magnæ auditorum frequentia præmon- stranti, viam aperuit culter anatomicus, non ad famam suam, nam hucusque ea summa fuit, sed ad praxin in medicinâ rationalem eximiamque confirmandam. Intima naturæ penetralia perscru- tatus est: cordis fabricam, perpetuos sanguinis per venas, valvis innumerabilibus instructas, RECUR- SUS, incredibili animi acumine, non modo de- pinxit, sed explicuit etiam, atque demonstravit. Harveius, semper operi intentus, simplex, patiens laboris, universam corporis humani structuram oculis subjecit. Quanti vero sit ponderis, quantæ utilitatis, sive ad morbos omnes plenius cognos- cendos, sive ad debitam sanguinis missionem, sive ad remedia in omni morbo rectius adhibenda, fa- cilius esset mihi explicare, quam vobis, in his
omnibus

omnibus non tantum edoctis (sed id quod majus est) maximè expertis, necessarium fuisset.

SI tantus apud vos, auditores, sit Linacro honos, qui ædes fundaverit, opus, pro certo, omnium utilissimum, et omni laude dignissimum! Si tantus sit Caio honos, quod ædes fundatas protexerit et conservaverit; et ea ornamenta, quæ *virtutis* ipse *insignia* vocavit, excogitaverit et adjecerit, ut ea splendidiora nos ad virtutem assiduè colendam, resque nostras fortiter et constanter tuendas, quotiescunque ea cerneremus, ardore accendant! quâ tandem *Harveium* veneratione accipietis? qui medicinam ipsam de novo restauravit; erroris omnes nebulas in arte ipsâ, uti sol ætherius, dissipavit; et certam experimentorum fidem vanis opinionibus opponendo, magnum illud medicinæ hucusque arcanum, sanguinis circuitum detexit; arcanum, quod subtiliora antiquitatis ingenia haud unquam vel levi conjecturâ innuissent;

haud

haud enim vel in Hippocrate vel in Aristotele minimum exstat tantæ veritatis vestigium.

AD celebrandos hujusce viri maximi triumphos, quis non laureâ tempora illius Apollinari donare cupiat? Quis non exultante animo flores spargat? Et quis, choros inter canentium innumerabiles, vocem attollere non gestiat?

TAM bene stabilito sanguinis circuitu, complures magni nominis viri, in hâc nostrâ palæstrâ exercitati, ad artem rationalem magis exornandam sese accinxerunt. Quique omnes, licet intra angustiores aliquot partes corporis, vel visceris cujuslibet, limites coerciti operam tamen optimè præstiterunt: inter hos quare LOWERUM, WHARTONIUM, vel GLISSONUM vobis nominaverim? Glissonus autem in physiologiâ Harveio fuit proximus, primoque penè par, singulari dignus est commemoratione.

Hic vir etiam rebus collegii anatomicis, et postea collegio ipso meritissimus fuit Præfectus. Hic cum Harveius tam mirâ solertiâ primarias functiones vitales explicuisset, Harveio duce, functionum naturalium fortiter in se explicationem susceperat: primus, et antiquorum et recentiorum medicorum, non minore diligentia quam solertiâ HEPATIS structuram, tam internam quam externam, dilucidavit; et USUM Hepatis in œkonomiâ quam vocamus animali, in clarâ luce et ob oculos medicorum, ad istum diem ignotum, aptè collocavit: Et HARVEIO DUCE, *arcanum aliud* in medicinâ detexit; arcanum quod subtiliora antiquitatis ingenia, non re, sed opinione ducti, attingere conjecturâ nequiverint. GLISSONUS eodem modo minutiores ventriculi fibras et intestinorum indagavit, modumque parandi chylum, sicut antea fecernendæ bilis rationem pari sagacitate et elegantia demonstravit: et Glissono monstrante viam, HALLERUS, physiologus solertissimus, experimenta

ejus ulterius prosequendo, *proprietatem* illam fibrarum animalium, per quam nullo dolore comitante irritari poterunt, et quam in fibris quibusdam animalibus vivis inesse, sicut in materiâ universali *gravitatem* perdocuit: et hic physiologus præstantissimus doctrinam, Glissono nostro, jure maximo, referendam ampliori explicuit modo.

Sin summis præconiis cumuletur Harveius, quippe quod fundamenta artis in sempiternum ævum conjecerat, vix minoribus accipiendus est honoribus SYDENHAMUS; qui in ea ædificium concinnum, ex omni parte firmum et elegans, superstruxerit. Verum sane si omnium recentiorum scripta evolve- res, neminem invenies ita cautis atque tutis gradibus *per ignes cineri doloso suppositos* incedentem: huic enim erat ingenium adeo in artem medicam comparatum, ut si nullius in verba juraret, nullius libros compilavit; sed ægrorum lectis mirâ sedulitate assidens, quid natura ipsa faceret, vel quid sustinere posset, curiosiùs investi- gaverit.

gaverit. Nullius imperio subditus, non ullas huic vel illi scriptori aptas opinionum commentationes excogitavit, sed, quod reverà factum fuerat, exposuît; fidi historici partes agens nihil falsi dicere ausus, nihil veri non ausus est.

Omnes morborum historias, summâ fide, summo iudicio, enarravit; ut quid, in quâque mortalium ægritudine natura ipsa indicet, adeo accuratiùs descripserit, ut varietates et morborum discrimina minutiora adeo ante oculos exposuerat; ut quibuscunque ornamentis vel necessariis suppellectilis partibus, ædificium suum decoraverit, omnia de suis observationibus deprompta fuerint, certamque medendi rationem, omnino *suam*, quasi digito monstraverit lectoribus.

Si inter medicos perdoctos, sub severiori disciplinâ institutos, RADCLIVIUS haud esset enumerandus, ab eo tamen discendum est, quid a celere promptoque

promptoque animo, sine literis, quid ab homine acutiori, naturâ usque sagaci, fieri poterit. Hic enim vir singularis, abnormi sapientiâ, ingenio suo, et experienciâ maximè fuit eruditus; adeo ut cæteris omnibus præiret, medicorum sui temporis facilè princeps atque tyrannus: mores hominum et vitia, æquè ac eorum morbos, ille vafer intellexit, et nemo tanto fæle tantâque libertate notavit. Plurima tamen, et perquam maxima, in res medicas solertiâ suâ contulit. De instantibus morbis verissimè judicavit, de futuris callidè conjecit: adeoque ut omnem expediret morbi causam, pauca sed necessariâ remedia imperando, eventus omnium secundaret. Et per immensam remediorum præcidendam farraginem, quam aut recentiorum ignorantia, usu atque experienciâ minimè dominantibus, vel inepta antiquorum consecraverat veneratio, revera ægros omnes et a morborum severitate et a remediorum fastidio exoneravit.—Maxima autem Radclivio semper erit gloria,

gloria, in omne ævum transmittenda et a nobis omnibus clarâ voce prædicanda : quod *Testimonio* legaverat, ut Oxonienses sui, singulis decenniis, binos artis medicæ studiosos, stipendiis fatis amplis suppeditatos, ad exteras medicinales colligendas divitias, et easdem ad pedes vestros deponendas, in perpetuum emitterent : ut quicquid scholæ medicinæ extraneæ, novis inventis, notatu dignum suggerere potuissent, illa omnia ab hisce viris, tam lautâ provisione Radclivianâ sustentatis, in Britanniam nostram, et in hoc collegium, maximo jure importanda fore expectare liceat ; ita juvenis, maximæ spei, mihi consanguineus, sub tutelâ meâ institutus, et nuperrimè illustriorum favore viro- rum, in hunc locum honestum constitutus : Oh ! utinam ut multas tales divitias opimas, in hoc sacrum collegium contulerit, in gratuitum avunculo suo solatium, qui apud vos, collegæ amicissimi, summo honore, et gratissimâ animi affectione, in amore habitus sit.

HIS,

HIS, facilem se comitem adjungit RICHARDUS MEADIUS, *præsidium* et *dulce decus* medicorum omnium; inter fratres insignior, inter doctos eruditior, inter amicos jucundissimus. Literarum non fuit ostentator, sed comes amantissimus. literatorum Mæcenas munificentissimus; adeoque ut in omni liberali doctrinâ, et Græcis et literis Latinis, haud quisquam plura fuerit expertus.

ANGLICI vero sermonis tanta ei erat venustas, tanta oris suavitas—*Virgilium tantum vidi*—tanta comitas cum gravitate judicii conjuncta, ut in dicendo vel in scribendo, nemo inter homines fuerit unquam elegantior. Et ut in iis studiis quæ homine ingenuo sint dignissima, sic et in iis virtutibus quæ ingenuum animum maximè exornent, politissimus. Hic vir eximius variorum hominum mores et scripta simul contemplando, avidè arripuit, quodcunque erudita antiquitas, vel recentiorum ingenia aut eruditio suppeditare poterunt,

dum-

dummodo aut humanæ menti excolendæ, vel rebus medicis perficiendis infervirent: et ea omnia tam felici industriâ in hanc artem transtulerat, ut longè omnes præstantissimos, e quâcunque scholâ, superaverit. Sed neque modò in arte et publicis consiliis sed in otio et privatis officiis ipse ita sibi cunctos devinxit humanitate, ut fenes eum amabant, juvenes admirabantur, amici colebant, pauci nisi malevoli invidebant, in odio nemo habebat.

MEADIO, tam amicitia quam arte conjunctissimus, Oxonio ortus, hujusce collegii lumen præclarissimum, effulgebat FRIENDUS: hos habet, hos ostentat gymnasium nostrum, magistros in arte nostrâ illustriores; quibus nec Asiaticæ scholæ jactaverint pares; nec Coiæ superiores. Hic enim vir, omnibus naturæ et doctrinæ præfidiis adeo instructus erat ut artem difficillimam levi labore didicerit; et eâ disciplinâ eruditus eam strenuè ornaverit. In

scholis

scholis suis nonnullas artis partes, præcipuè chemiam accuratius quam pro temporum eruditione docuit: in urbe artem solertissimè exercuit. In senatu, senator ipse, artem ipsam et civitatem nostram eloquentissimè defendit. In amicitiiis integer et incorruptus; et quantas hoc curarum nostrarum solamen, commoditates omnibus secum afferat penitus inspexerat, quippe quod socios suos non minus integrâ quam crebrâ admonitione edocuit, mœnia nostra solum sociorum consensione et fratrum concordia firmius stabiliri: et non aliter, quam odiis et diffidiis, everti posse. Miram ejus in rebus reconditissimis solertiam; linguarum peritiam et elegantiam exquisitam; diffusam et profundam sacræ et profanæ vetustatis perceptionem et comprehensionem, agnoscant omnes nos præsentis, nec in silentio habebunt posteri.

IN majores nostros, quorum institutis et benevolentia tot præclari medici in scenam publicam

E

producti,

producti, inclaruerunt, ingrator videar, si multa eorum nomina, quorum scriptis instructiores in artem salutarem exercendam successimus, præmitterem: sed vox et dies mihi deficerint, auditores, si omnibus, quibus maximo jure debeatur, laus foret dicenda; et quorum etiam nomina, annalibus famæ amplioris et insignioris consignata, enumerare quidem nequeam.

INGRATISSIMUM autem omnino fuerit, si te, charissime HAMÆE, in silentio præterirem, fauorem optimum nostrum.

HASCE enim ædes, per iniqua improborum et indoctorum consilia sub hastâ venditionis positas, hic vir ingenti suâ pecuniâ redemit, et nobis gaudentibus restituit: collegium nostrum a Linacro fundatum, conservatum Hamæo habemus; nam incendio illo immani, quo urbs Britanniae florentissima deflagavit, ædes nostræ periissent, nisi

nifi Hamæi gratiâ factum ut pulchriores resurgerent.

SUUS cuique est modus tam in benefaciendo, quam in cæteris rebus ; sed erga nos Hamæus omnibus inclaruit modis. Nosocomiorum ratione habitâ, ut iis nunquam defuturi sint medici ex vestro ordine experientissimi, stipendia jamjudum amplissima porrexerat Hamæus. Cœnaculum magifico adornaverat opere ; oratoris Harveiani honorarium auxit ; convivium hodiernum lautius propriis fecit impensis : quid mirum itaque fuerit, si vivens nos omnibus modis coluit et amplificavit, prædiis suis denique moriens locupletaverit.

LICEAT autem mihi tam insignibus, nostri ordinis, viris alium adjungere ; liceat *oratori* vestro amicitiae tandem indulgere suæ ; liceat, auditores optimi, magnis his nominibus VIRUM adsciscere, vobis omnibus dilectissimum, mihi vero arctissimâ con-

junctum amicitia; virum quem alii experti sunt,
 non minus eximia comitate, animique mansuetu-
 dine quam morum simplicitate verè amabilem.
 ADDINGTONUS noster, loco natus honesto, ab in-
 genio literis a puero optimè fuerat instructus. A
Wiccamicis in SACRO-SANCTÆ TRINITATIS OXONIÆ
 collegium translatus; ubi studiis operam, tam
 felici successu navavit, ut primam lauream maturè
 adeptus est. Adversâ autem valetudine, nimium
 festinanter ab Oxonio, et in rus, ut natalis soli et
 aeris frueretur oblectamentis, recipere se coactus:
 ibi, victus regimine attentè servato, annis plus
 minus quam decem, in hunc modum exactis, con-
 valuit. Sed dum rusticus fuit, ne animi facultates
 in otio torpescerent, libros fere omnes de anatomia,
 de physiologia, et de chemia; multos etiam in re
 medicâ Græcorum scriptores, animo in ea studia
 intentiore, perlegit; præcipuè autem, et præ aliis,
 Boerhaviï opera evolvebat; cujus semper scholæ se
 amatorem professus est.

QUARE

QUARE tandem in sanitatem restitutus, ut præ-
 lectiones omnes, vitæ instituto, quam maximè con-
 sentaneas, exaudire potuerit, in Oxonium denuò et
 mox Londinum sese contulit: deinde titulo doc-
 toris medicinæ apud Oxonienses suos adornatus,
 sede et domicilio Readingæ constitutis, ad medendi
 scientiam in praxin reducendam eâdem industriâ,
 eodem, quò antea in acquirendo, labore indefessò
 incubuit; uxorem, benignam sociam, sibi adjunxit,
 e quâ pater-familiæ factus fuit; et, e filiis ejus, na-
 tu maximus, comitorum in senatu fuit ROGATOR
 illustris: et in hunc excelsum honorem ob doctri-
 nam summam CATHEDRÆ illi sublimiori maximè
 idoneam, et ob eloquentiam dilucidam publicâ
 voce vocatus.

Post aliquot annos Addingtonus noster, sedibus
 in Londinum translatis, eâdem diligentia simul
 atque ingenio, in urbe, ut olim in rure, magnam
 sibi famam consecutus est. Quanto honore omnes
 medendi

medendi rationes exercuit exquisitas, quam singulari unumquemque ægrotum assiduitate observavit, hæc omnia, vobis omnibus inclaruerunt, et medicere vetant hujusce orationis limites*.

ΟΗΙ

---

* FAMA indies digniore amplificatus, per viginti & plures annos Londini artem nostram exercuit: Spartam nactus est, et eam strenuè exornavit; annos jam penè septuaginta natus, et in senectutem vergens, Readingam denuo rediit, ubi prorsus medicinæ usus deposuerat, paucorum nisi infelicium et miserorum gratiâ, quos rure apud se humaniùs receperat, et quibus auxilium et operam usque ad octogesimum et ultimum jam vitæ annum benignè largitus est; et subito sublatus fuit.

“ ANNO hujusce seculi vicesimo (ex annalium sane nostrorum
 “ monumentis, si fieri posset, eruendo) plures mente captos fuisse
 “ memoriæ proditum est; in quos prodigus fortunæ favor ampliffi-
 “ mas confertim opes profuderit; quam quos iniqua eadem bonis
 “ omnibus et omni patrimonio nudaverat. Non desunt hominum
 “ exempla, quos momento temporis pessunderit vehemens exulta-
 “ tio: anima quasi interclusa, et vim magni subitque motus non
 “ sustinente; ideoque hanc aliis apoplexiæ causis merito jure annu-
 “ merat Aretæus*.” De Rhodio Diagorâ celebrata est historia: is Diagoras tres filios adolescentulos habuit, unum pugilem, alterum

* Παρέλυσε ποτε και χάσμα αδόκητον, και μεγα, και γέλωσ ασθεος μεχρι θανάτου, αλλά ταδε μὲν, αρχη πρωτη.—Aretæus p. 35. Edit. Boerh.

OH! utinam, auditores, ut longiùs proveherer, ut omnia quæ, amicitiaë ergô, de præstantissimo hoc viro possim, enumerarem; sed prætermittere plurima temporis ratio jubet: et ipsa virtutum copia, quæ graviolem jacturæ reddat recordationem, me ab ulteriore revocat commemoratione.

pancratiasten, tertium luctatorem; eos omnes vidit vincere coronarique Olympiæ eodem die; et quum ibi eum tres adolescentes amplexi, coronis suis in caput patris positis, faviarentur, quumque populus gratulabundus flores undique in eum jaceret, ibi ille in stadio, inspectante populo, in osculis atque in manibus filiorum, animam efflavit.—*Aulus Gellius*, iii. xv. p. 242, *Ed. Gronov.*

PAULO aliter Cicero, *Tuscul.* p. 112. *Ed. Davif.* “Læconis illa vox, qui cum Rhodius Diagoras, Olympionices nobilis uno die filios suos victores vidisset, accessit ad senem et gratulatus, *Morere, Diagora*, inquit, *non enim in cælum ascensurus es.*—Ciceronem sequitur Plutarchus, *Vit Pelopid*, vol. ii. 396. *Ed. Reiskii.*

Sic quoque mortuus est Chilo ille Lacedæmonius, ὃς τῶν ἐπιτῶν σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφιῆ.—Ετελεύτησε δε, inquit Diogenes Laertius, ὡς φησιν Ἑρμιππος, ἐν Πισῆ, τὸν υἱὸν Ὀλυμπιονίκην ἀσπάζαμενος πυγμαῆς. Ἐπαθε δὲ τῆς ὑπερβολῆς τε χαρᾶς καὶ ἀσθενείας πολυετίας.—*Diog. Laert.* i. 72. vol. i. p. 45.

SUBLATUS est nobis hic vir optimus, doctissimus, peritissimus. Sublati quoque jamjudum fuerunt hi omnes quorum famam, doctrinam, et virtutes tam abundè prædicavimus; et omnia præter nomina, et opera nunquam peritura, cum corporibus extincta et everfa jacent. Debemur morti nos nostraque: sed nec nobis nec illis profint lachrymæ in vacuum effusæ; quin potius, quoniam omnes eadem devinxit conditio, et impræsentiarum æterna non capimus consilia, hæc dulcia habeamus solatia, majores tam præclaros tam insignes nos habuisse; qui, luminum tot cælestium ad instar, alternis vicibus, ad patriam illuminandam, ad civitatem, ad cives omnes subveniendos et opitulandos; et ad artem nostram, tam apprimè utilem, tam maximè necessariam succurrendam, promovendam, et vindicandam, exorti sunt.

PROFECTO quoniam VIRUM, qui nostram hanc condidit civitatem in summum laudis fastigium

ob benevolentiam famamque sustulimus; et quoniam apud vos, apud posteros omnes in summo habendi sunt honore, illi omnes, qui eandem hanc civitatem conditam amplificatamque servaverint; vestrum erit omnia circumspicere, ne omnia periclitentur: quis enim, cui templa hæc sint tam cara, quam dulcia et jucunda, optaret ut cum legibus nostris omnia extincta et everfa jacerent. Miserum fuerit vi exturbari a sedibus nostris, miserius, fraude et injuriâ; acerbum ab aliis circumveniri, acerbius a propinquis et quasi fratribus; indignum a pari vel superiori vinci, indignissimum ab inferioribus et humilioribus.

REDEAT pax alma! sed genus est hominum, qui omnia in meliores semper partes mutare velint, quamdiu in meliorem rerum statum sibi ipsis poterint mutare; nolimus nostræ reipublicæ leges mutare: sunt autem hisce temporibus, qui se omnium esse primos contendunt, nec sunt; et

qui sub prætextu publicæ utilitatis promovendæ, omnia satis apta et suis commodis suoque imperio avidissimè contemplantur : rerum sacrarum antistites, rebus sacris omnibus sub pedibus conculcatis, per urbem, per provincias, per totum terrarum orbem, belli, horridi belli, classica inflaverunt.

SED hæc omnia, pro nihilo ducenda, aliis quasi nugas relinquamus, quanquam hæc nugæ multos possint in seriam ducere mala, in omne ævum deploranda ; et virtutem, solum et unicum veræ sapientiæ et honoris fontem, in perpetuum colamus ; artem et nostram omni labore, omnique studio, sedulissimè in summum gradum efferamus ; et vos, viri integerrimi, semper mores teneatis antiquos, vestram semper teneatis auctoritatem, a majoribus per multos annos traditam, fide et firmitate animi, et constantiâ, et liberali ita munitam custodiâ, ut hos Cœtus, dulces et solennes, et hanc venerabilem Ædem nulla unquam attingat infamia.

MISSIS autem omnibus his lamentis, haud magni momenti, ut dicam planè quid sentio, nobis interim congratulari liceat, Collegæ ornatissimi, qui majorum nostrorum quodam numine excitati, generosum aliquod et magnificum in publicum commodum et in publicam pacem honorificam, intus ardere sentimus; quique, qualescunque fuerimus, anteaquam intra hæc ædes recepti, cum tamen nosmetipsos tanquam illis affines, et, jure adoptionis, fratres eorum habeamus, nobiliorem illicò animi indolem assumere videamur, et tantam vim habent bonorum exempla, ut paulatim ad eorum animi magnitudinem et benevolentiam erga cives omnes affurgamus.

ALII ex aliis inclaruerunt viri; singulorum et univ^{er}forum eadem adest æmulatio: alter ex alterius laboribus ulteriores adhuc facit progressus; quippe quod tantarum rerum contemplatione, frigidioraⁱ etiam pectora incalescerent; ingenium, otio et ig-

naviâ torpescens, exuscitaretur, et doctrinæ admirationem et scientiarum culturam patientem, verba et voces, haud invita sequerentur. Adeo ut omnes diversæ medicinæ partes, ritè sic appellatæ, summo nuperrimè studio, et secundioribus avibus, excultæ fuissent.

IN anatomiâ, culter quasi *sacer* origines, sedes, causasque multorum morborum antea ignotas in clarâ luce posuit. Res anatomicæ dignissimæ semper a majoribus nostris judicatæ fuerunt, in quibus maximè elaborarent; ita de illis omnibus, nostrates, hisce diebus maximo jure gloriari possunt, ut vix quicquam jam habeamus quod magis in laudem et decus societatis nostræ redundaverit.

HERBARUM potentia subjicitur vobis. Et chemia, quanquam pars quondam physicæ fuerat, et adhuc in infantiâ videbatur esse, et crepundiis delectari, ita ut librorum turba in sylvam immensam

immensam producitur, anteaquam fundamenta ipsa scientiæ fixam et immotam ullam habeant sedem ; et contentio adhuc major de terminis quam de soli possessione permanfit ; sed ea pars dicta, *philosophica chemia*, adeo familiarissimè et amicissimè cum medicinâ stabile connubium conjunxit, ut a medicis omnibus, maximi momenti, in arte suâ exercendâ semper habenda fit : hinc inconditæ medicamentorum formulæ ad simplicem et utiliore elegantiam revocantur ; hinc nova Pharmacopœia *Collegii Regalis Medicorum Londinensium* apud nostras, apud exterarum gentes summam adeptam est famam.

VESTRÆ etiam, focii præstantissimi, vigilantia debetur, quod singulari fide et prudentiâ omnia sint administrata ; quod ærarium nostrum sit valdè locupletatum ; quod novo splendore enitescant mœnia ; quod Bibliotheca nostra novis sit instructior libris, et multâ magnificâ superlectili adornata.

Ita

Ita ut quantum nos hujusce ævi majoribus debeamus nostris, tantum vobis debituri sint posteris: quid pluris denique sit vestrum, quam, quod facitis in præsentia, ut majoribus nostris, qui nobis hos præclaros tradidère honores, ita gratias habeatis maximas, ut posteris simillimos et æquè insignes præstetis. Ita ut majorum virtutes et dignitates suspicientes et admirantes, optimos et illustriores eorum non solum æmulemini; verum etiam, uti confido, eorum *famam, doctrinam, et pietatem erga matrem hanc nostram augustam* superetis.

